

18 Απριλίου 2021

Ο Άι Λαός (Μπέλλου Σωτηρία & Παιδική Χορωδία Εύγηρος Κεφαλληνίας)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί /](#)
[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Μουσική/Στίχοι: Λάγιος Δημήτρης/Μπουρμπούλης Μιχάλης

Από: Μαράντης Αθανάσιος

Στις: 18-05-2011

(1.7, με 3 ψήφους)

Κασέτα & CD Ο Άι Λαός - 1983

Τα παιδιά μας έγιναν πετρώματα
πολιτείες θαμμένες και μάρμαρα
αεράκι που φέρνει αρώματα
μες τα χρόνια που έρχονται βάρβαρα

Ρίξε Απρίλη δυο νερά
φέξε κι εσύ Φεγγάρι
άνοιξε Γη να ξαναβγεί
το μέγα άνθος της φυλής
εκδίκηση να πάρει
ρίξε Απρίλη δυο νερά

φέξε κι εσύ Φεγγάρι
άνοιξε Γη να ξαναβγεί
το μέγα άνθος της φυλής
εκδίκηση εκδίκηση να πάρει

Τα παιδιά μας περνούν ψιθυρίζοντας
ποταμός μες τις πέτρες υπόγειος
ένας Λίβας που καίει σφυρίζοντας
και γεμίζει με αίμα η Μεσόγειος

Ρίξε Απρίλη δυο νερά
φέξε κι εσύ Φεγγάρι
άνοιξε Γη να ξαναβγεί
το μέγα άνθος της φυλής
εκδίκηση να πάρει
ρίξε Απρίλη δυο νερά
φέξε κι εσύ Φεγγάρι
άνοιξε Γη να ξαναβγεί
το μέγα άνθος της φυλής
εκδίκηση εκδίκηση να πάρει

Το 1982 (ή το 1985 κυκλοφόρησε ο δίσκος «Άη Λαός» του Μιχάλη Μπουρμπούλη, με ερμηνεύτρια την Σωτηρία Μπέλλου. Επρόκειτο για συλλογή τραγουδιών με αφητηρία την Μικρασιατική Καταστροφή. Κεντρικό τραγούδι είναι ο «κούκος και τ' αηδόνι». Το τραγούδι είναι εξαιρετο ως άκουσμα, και συγκινητικό αφού σηματοδοτεί αιωνόβιες εθνικές αξίες: «το χρυσό σταυρουδάκι», και το κυρίαρχο εθνικό θυμικό απέναντι στην Καταστροφή: ο Χριστός που σταυρώνεται εκεί όπου ο ελληνισμός ξεριζώνεται, και οι ευθύνες των ξένων Δυνάμεων που μας πούλησαν.

Όσο για τις ίδιες ευθύνες, για τις ευθύνες της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, τις οποίες αισθάνεται το τραγούδι, θα δικαστούμε από τον κούκο και το αηδόνι, όντα μελωδικά του φτερωτού φυσικού κόσμου. Ο φυσικός νόμος θα μας δικάσει για τα λάθη που έφεραν την καταστροφή

Στίχοι: Μιχάλης Μπουρμπούλης

Μουσική: Δημήτρης Λάγιος

Θα με δικάσει

ο κούκος και τ' αηδόνι
μα στην Αγιάσο
σταυρουδάκι μου χρυσό
τις νύχτες που
θα πέφτει άσπρο χιόνι
οι Τσέτες
θα κρεμάνε το Χριστό

Στον ουρανό που κάναμε ταβάνι
δε βλέπουμε
τις νύχτες ξαστεριά
κουρσάροι, Φράγκοι, Βενετσιάνοι
μας πούλησαν
για γρόσια και φλουριά
Στην Τροία
μεγαλώνουνε τα στάχυα
και στην Αγιάσο
σε μian έρμη εκκλησιά
ζωγράφισε
ο Θεόφιλος με αίμα
το χάρο
να φοράει θαλασσιά